

Марксь, Йозефъ — Marx, Joseph — значителен компонистъ отъ умѣреното модерно направление, род. 11 май 1882 въ Грацъ, училъ при Дегнеръ и въ университета тамъ; отъ 1914 професоръ въ Виенската музикал-

Йозефъ Марксь

на академия, после неинъ директоръ. Следъ реорганизирането на академията, 1925—1928 — ректоръ на „Висшата школа“. Сжщинската областъ въ творчеството на М. е соловата пѣсенъ съ клавиренъ съпроводъ и съ оркестъръ, но застъпва и голѣмитъ форми. Писалъ: „Една есенна симфония“, „Романтически концертъ“ — за пиано, соната за цигулка, сюита за виолончелъ и пиано, „Рапсодия и балада“ за клавириквартетъ, фантазия и fuga за цигулка и пиано, триофантазия, хорове, много солови пѣсни съ пиано и оркестъръ („Есененъ хоръ на Панъ“ за хоръ, момчешки гласове, оркестъръ и органъ), втори клавириконтцертъ съ оркестъръ (1931) и *Castelli romani* за пиано и оркестъръ.

Марксь, Карлъ — Marx, Karl — даровитъ компонистъ, род. мартъ 1897 въ Мюнхенъ, още като ученикъ въ реалното училище написва една комическа и една тра-

гическа опери, 1919 учи при Орфъ и после въ Музикалната академия въ Мюнхенъ при Хаузергеръ — дирижиране, и Беръ-Валбрумъ — композиция, Швикератъ — хоръ, и корепетиция при Фел. Краусъ. Отъ 1924 е помощникъ-преподавателъ, 1927 — солорепетиторъ въ сжщата академия, и хордиригентъ на Мюнхенското Бахово дружество (подъ Ервинъ Фишеръ). Въ творчеството си М. се допира до старитъ майстори — съ употрѣбата на старитъ (църковни) тоналности — при една напълно тонална хармония и линеарно водене на гласоветъ. Той е единъ отъ най-много изпълняванитъ млади нѣмски компонисти. Творби: „Пасакалия“ за оркестъръ (1931), по единъ концертъ за пиано и виола съ оркестъръ, концертъ за две цигулки съ оркестъръ, струненъ квартетъ: „Фантазия и fuga“, малка камерна кантата „Безкрайнитъ вълни“, 4 мадригала, „Пѣсни върху стихове за утренната звезда“, „Пѣсни на текстове отъ Рилке“ и „Пѣсни на стари текстове“ — за смѣсенъ хоръ, женски хорове, 2 мотета, пѣсни („Молитви на момичето къмъ Мария“ за мецосопранъ и струненъ секстетъ) — всичко до сега — надъ 20 опуса.

Мармонтелъ, Антуанъ Франсуа — Marmontel, Antoin François — пианистъ, компонистъ и муз. писателъ, род. 18 юли 1816 въ Клермонъ-Феранъ, умр. 15 ян. 1898 въ Парижъ, училъ въ Парижката консерватория, пиано — при Цимерманъ и после композиция при Халеви; отъ 1848 до 1887 — професоръ по пиано въ консерваторията, кждето възпитава цѣла редица знаменитости (Бизе, двамата Дювернуа, Дюбуа, Виениявски и др.); компониралъ: сонати, серенади, танци и инструктивна клавирна музика: „Елементарна школа за механизъмъ и за стилъ“ — 24 етюда, „Изкуство за дешифриране“ на 2 ржце, сжщо — за 4 ржце, салонни етюди и др. Писалъ: „Класическо и модерно изкуство на пиано“ — въ два тома, „Великитъ пианисти“ (1878), „Симфонисти и виртуози“ (1878), „Елементи на музикалната естетика“, „История на пианото и на неговия произходъ, влиянието на неговата фактура върху стила на компониститъ и виртуозитъ“ (1885).